

жії-тж странж, и въ Бога нищо ся не развали.

Въ това царство прибоядна Царъ Иисус, и той има едно вълнитвно съобщение съ чадата си. Върхът на химала въ нужда ѝ си пристъпите до единого чисто любовенъ прибоядна человечески умъ. Съ него ся испълни обѣзваніето-то, «ако инойкъ чу гласъ-ть ми, и отвори вратата-те дьобъ, и съмъ и вече въчерашъ съ него, и той съ мене.»

Ный отивамъ въ обятія-та на на-
шій-ть Прайтель. Той е готовъ да ны
пригърне; още малко и ный ще го
запечатлѣши съ чиномъ.

—видимъ лицо стъ лице.
«Всичко е ваше. Дали Павелъ, или
Апостолъ, или Киifa, или свѣтъ, или
животъ, или смърть, или сегашно-то,
бѫдѫщо-то — всичко е ваше и вы
Христови; и Христосъ Божій.»

Число-то на тузенинъ-тѣ Християни въ Евангелскѣ-тѣ церкви на Индій са около 300,000, и по всѣмъ-тѣ
тридесет години число-то на онѣ
Християни са и удвоено прѣ-
всички десет години. Вѣбще тузен-
нъ-тѣ Християни въ Индій са дона-
ли свѣтъ-тѣ искренность съ достой-
ното-то съ поведеніе. Тѣ са съ испы-
тани съ гоненіемъ и много Индианъ съ
сталичи изменици. Годно число отъ
онѣнъ Християни са станови вече рев-
ностни и вѣри проповѣдници на Сло-
во-Божие.

Прѣстѣніемъ съ че́мъ-то на Несторійѣ вѣзли на 150,000. Повече́то отъ тѣхъ живѣѧтъ въ Персії и Турції, и маиши въ Руссії. Несторійѣ — сакъ прѣмълѣнія въ Руссії отъ Орумійскѣхъ равнинъ на Персії, зашто тамъ тѣ съ ползутъ съ по-голымъ примищество. Оконо 30,000 Несторійѣ обитаютъ во-между езера-то Орумій и Курдскѣхъ равнинъ, и още по-голымъ число по равнинамъ-ти на Курдистанѣ.

На острове Мадагаскар вина сега около 10,000 Европейцы, цыркъ, 2000 чуждественных проповѣдниковъ, 250 гурьезинъ настѣри и проповѣдниковъ, 7000 училищъ съ 45,000 ученицъ, иконо-высшія училища и едино педагогическое училище въ юго-западной части острова, въ которомъ училище съ вселнстватъ за бывшими учителями. Много новыхъ книжъ съ обнародованіемъ всѣхъ годинъ. За пять лѣтъ Біблія-та съ привѣтомъ въ рукахъ лежитъ въ 1853. Въ послѣдующій тѣлъ гоненіи чуждественныхъ проповѣдниковъ съ изгнаніемъ отъ острова-та, мношины гуземъ и христиани съ умъртвленіемъ, и почти исчезнувъ Біблія съ исторіи; но за добрая честь, иконою Біблія съ салютизмомъ въ земѣ-та. Седміна проповѣдниковъ съ трудомъ сега до поправки прѣдѣль-та приводятъ на Біблію-та.

Приди нѣколько именъ, единъ пропойзникъ въ Кіото у Японіи; испратилъ николаевъ Евангеліемъ книжку на Японскъ-тѣ затворники изъ близоїсторіи-тѣ градъ. Отсюзъ отъ затворниковъ-тѣ сѧ убѣдилъ за несправности-тѣ на Евангеліе-то и посыпалъ да почувша другимъ затворникамъ. Сталъ нѣколько врѣме изъхаживатъ затворникъ-тѣ, единъ покоръ, и затворники-тѣ вѣдно яко сѧ постѣрѣвали да изѣбѣльятъ како другу пать, помагатъ да сѧ уясни огнъ-тѣ. Провѣтствіе-тѣ чииновниковъ рассматриватъ за причину

и-та на тъзи чудни случаи, тогава
свободните автори на тези книги бе пропо-
вядали Евангелието, и исповядвали
да искат повече Евангелиски книги.
Повече книжки са испратили на за-
творниците-ци, и възстановен-ти за-
творникът проповядал сега въ Кайто.

МОЛЕНИЕ.

Молитвата е същност на всички

МОЛЕНИЕ.

Молитвы-тъ на иѣкои не сѣ богоу-
голни въ пять случаи:

Иеро. «Ако гледахъ въ сърдце-то
си на неправда, Господъ не бы посду-
шавъ.» Ие. 66: 18. Гришинъ-тъ, който
тырси спасение и Християнство-тъ, кой-
то търси благовъление, ако не исхвър-
ляти всѣкъ неправда изъ животъ-тъ
си, молитви-тъ имъ иѣма да бѫдѣтъ
успиши.

Второ. «Който уклониша ухо-то си да не слуша завъртът, и сама-ти му волнишъ ще бъде неръстъ». Притчата 28; 9. Всекой който пренебрегаша учението на Божие-то слово си искачаша отъ Божие-то благословение. Искажаваша си тозе обещане конто естествотъ отъ Слово-то Божие, и конто складяшъ за право-то и криво-то отъ Адъл-та на ближни-тъ си, или отъ инийши-тъ

о общество-то въ моетъ житѣйта.
Трето. «И когда стоне да са момиче, прощавате якоте илько наро-
въ илько, за да въ прости и Отецъ
зашептиши къто на небеса ваши-тѣ съ-
згрѣхъти. Но ако не въ прощаніе,
Отецъ ваши къто на небеса
въ прости съзгрѣхъти въ Марк., 11; 25, 26. Това правило извес-
ти отъ днъ да са момиче съ често
саде, безъ злобъ или злонамѣрен-
ностъ къмъ кого и да са. Ихъ сми-
гъти да зъбъмъ и да благословятъ
надъ-въръти-съ импрѣстъ, даже и
когато тѣ гонятъ и лакаютъ. Мате-
въ 5; 44; Иисъ не треба да чакашъ иного
да си разглежда за тѣ, че ги простишъ,
но както Христосъ на крестъ и Стъ-
пъ въ мълчанието-то си, тѣбъ да
са момиче за тѣхъ и да ги прощава-
ти въ мълчанието-то и оправданието-то си.

Четвърто. «Просите и не получавате, защото злъ просите, да изхвивате въ славата си. Іак. 4; 3. Себедобие-го и доши-тъ побуждения пръвчай на колкото-тъ ни.

Петро. «Но да проси съ вѣрѣ, безъ
да съ сумнія викаш: защою кото
са сумнія подобенъ е на морски вол
кии карыни и разблъскунья отъ Го
твровѣ-ѣ. И разѣль человѣкъ да не
мислъ че ще пріемъ иицо отъ Госпо
дѧ». Такъ 1; 6; 7. Оно който съ сум
ніемъ въ обѣщаніиъ тѣ Божіи, искрава
Бога ялъсъ, а тога е обично за Го
снода. Ный треба да имамъ простъл
и дѣтникъ вѣрѣ къ всичкимъ обѣ
щанія Божія.

В **Библей-тѣ** са употреблятъ имено иноскательства думы и выражения конто означаватъ законство и неизвестность. Илью отъ тѣхъ иносказаний са: **Вѣра** — пословиця за тѣхъ христы и грабительство, Иса, 22; **Лжакомъ** — пословиця не знахъ състь, Иех. 56; **Ишьца** (или краївщицъ), иноскатель, суче кръвъ и като ѿ избѣла занти за повече, Пр. 30; 15. **Туралъ нааджем-дѣл-са** — ѿ злато, Іона, 31; 24. **Малко** са грѣхъ-тѣ конто ѿкъ пол-горнина плодовъ отъ неизвестность. Прибрїкъ на това са **Лотъ**, **Лаванъ**, **Ахазъ**, **Сагулъ**, **Ахазъ**, **Фарис-тѣ**, **Гадъ** и **Саперъ**.

ОБРАЗОВАНИЕ—ТО ВЪ АВСТРИѢ.

Австрія обема єдно пространствою от 240,381 чет. миль съ єдно дроподваленіе от около 36 мильни. У 1868 г. ю официално съ наименованием Австро-Угорска Монархія. Князівши імперія села системою от дѣл відомства, собственности Австріи и Угорії, от които всяка єдна иша по-то съ законодательно и управляемо відомство наше учебници-тѣ съ введеніем. Въ този съ членъ ишъ на оговоркы върху училищца-тѣ само на обестечении Австріи, заедно съ Боснією.

Составлены Аастир^и или Сисима-
ни состоят от 14 области на конто-
рьтое пространство в 115,925 чет.
или съ единъ народонаселеніе отъ о-
коло 21,160,000. Д. Испирю разны-ть
области бѣхъ или независимы или при-
дѣлѣхъ на разны дѣлѣнія, и тѣ
ищесъ сѧ населяніе отъ разныхъ народ-

остати. За 1850 настала і він се «відродив» післякою «фіанцію» исчезненням відомої письменниці, яка відійшла від розкинутої народності, то чи не відійшла від її, добра ізвестності, і святітися та їх блогіце ся спасливачкою від тозиї праїзді. Вз тильда частину на Інгерії-таїні около 71,000,000 Германії, 4,720,000 Чехії, в Словаччині, 2,444,000 Польши, 2,555,000 Рутенії, 1,196,200 Словенії чи Венедії, \$20,000 Ерец, \$85,000 Італії, 322,400 Кротоні чи Сардинії, 207,900 Косово чи 27,100 Унгарії. Въ горбії Австрії и въ Салзбургско-таѣльбахтії прибываєтъ Германіца-ти, а въ Божемії и Моравії Чехъ-ти. Отъ овощевелії ся види чи собственно Австрія въ сильѣ отъ разни народності, отъ които множествомъ то съ Славянъ-ти. Жителіи же припадають въ разни релігіозни вѣроисповѣданія, то почетніє отъ тѣхъ ся Римо-католікі.

нені, державними та світськими працівниками, що ся складавть під постійними училищами комісії за Горнік і Доліші Апстрій, конто да ся старають за подобаєніє-то на училища-та. Правителістю одобри прафложеніє-то, и пірвата училищна комісія ся складала на 19 Май, 1770. Опозиції комісії извірності доста добри діла. На 1774 ся об'являє парламентський та обширені закони

за училница-та. Споредъ него по единогласенародно училище можеше да си на основе на всяко място дѣло имаше да си изврска. Въ тѣзи училища трѣбование да си придават прочитъ, краснословие, религия, св. история и чистописанія. Въ всяко окружие трѣбование, споредъ самия-тъ законъ, да си отвори по един-

главно ученице, съ три или четыри
учители, които да пръвходват Латин-
ския язык, земеделиене, исторій,
грамматика, рисование, геометрия и па-
чала от земедѣлїе.

ни мърки за обикновено развитие на народът—Той издал закон според който всички членци от 6 до 12 години влязат във требование да ходят на училища—та. Този царски наставление наследи народът—то и са създади за учебните—го, съм ли виновен съм за изучаване на Германския—т. а. язик, които бъди необходим за външното общение на народът, както е дължност на граждански службци. През изучаването на Леонова са сътворени чудесни братства, които имаха за цел подобрие—то на училищата—то. На 1795 г. са сътворени един комитет, който привлече един устав за обединение на всички училища; и този устав се обнровдил на 1805 г.; и затъльо уставът се е базирал основно на образованието на членци от Австро-Унгария.

На 1828 Правителство то почна да обнародва изложени за усъвършенстване на учебници тъй заведени. Но онова време съвъдедохъ в много ученици говорили и пишли на народностите конто наслаждават разни от области на Австро-Унгария.

днік, 1845, обгородила низькою точкою за пріброводою-то на училищі-
Ільюн от този точка більш ще всією
общиною, града і міста, грబовано
от старих царинчими училищами за всич-
ки, і че праймчаны-т грబуване всією-
да я срівновад на матерій-г-
лязъ на училищахъ-та. На 1869 са паре-
дихъ ільюн нови закони за учебы-г-
зведениемъ.
Ва селськ-ти училищахъ грబу-
вано да ся праймдват прочити, кра-
сописание, релігія, чеслописанія, ге-
ографія, начала от естественни-г-
науки и всеобщай истории, іншіе
гимнастика. Такова училище може в-
никнути зі східнихъ калоесъ, спо-
ред число-то на училищі-т муз. Ва
грачевіль-ти училища са праймдват

градскими учреждениями по-
точно санкт-петербургом во многом
по-пространству. Сасык-тэ и града-
сык-тэ пароходчики училища имели
1781 года 148,769, отъ конто 6,566
бухты Германски, 5,746 Славянские
1080 Итальянски, 24 Башкии, 5 Ул-
гарски, 3 Грецки, и 1362 синеско-
въ тѣи училища имели 1,815,690 у-
ченици, отъ конто 914,497 бухъ моз-
чета, и 878,193 монетчи. Число-
на учителяхъ быве 20,904, а на у-
чителейъ 3,445.

глухоными, за слабым и другие.

Годыма-та Кытайска стъя ся измѣрила на много юста въ послѣдніе врѣмя отъ единъ Американскій инженеръ. Споредъ иегомы-тѣ измѣрилъ онъзы стъя ся въ 18 крака высока и 13 широка на върхъ-тѣ.

БИБЛИЯ-ТА И АЛЕКСАНДРЪ II-Й.

(Следующее-то интересно описание извлечения из едина Американский вѣстника).

Слѣд. извѣстникъ-та и печатники смыть о Императорѣ Николаѣ, сми'и му, Александре II, съ всѣхъ на Рускы прѣстолъ. Сегиний Императоръ въ наильцій-тѣ и нѣ-лобрѣгъ-тѣ от всички-и Императоръ кого съ слѣдныи наизи прѣстолъ. Тогда съ види от неговъ-тѣ дѣлъ прѣзъ новече от дадеслестъ годинно-то му крушуваніе.

Още въ день-тѣ на коронованіе-то му въ Москве, той вѣдѣли единъ царскимъ указъ вѣдь четири-тѣ егузатеты на четири-тѣ Руки университеты — Мокоскіи, С.-Петеображенскіи, Казанскіи, Кіевскіи — да направляти четири прѣводы на Біблія-тѣ на сегиний Рускы языка. Когато съ сынахъ тѣхъ четири прѣводы, тѣхъ съ исприятыхъ на прѣдѣлѣдѣ-то на-ученій комитетъ. Това съ изъвѣши-ши съ голѣмъ рѣшителестъ и прѣж-жаніе, и съ удобри от Статіи Синодъ. За да посирѣе голѣмъ таужда на народонаселеніе-то, притоготвихъ съ първо четири-тѣ Евангелии и Діавата на апостолы-тѣ, и съ падодахъ 20,000 екземпляри за голѣмъ радиотъ на народъ-тѣ. Продѣлѣ-то и распространѣ-то Біблія-тѣ, и вѣдѣли-то Евангеліи скоро съ сынахъ. Благодаръ-ти Императоръ зъ голѣмъ уხѣти въ тѣ работе и камъ: «Вѣбрѣ-ти наши вѣници гребби да съ склони съ Слово-то Божіе! Нѣколько постеніи и благо-честіи Господа учредихъ, иногороди-диціи за продѣлѣ-то и распространѣ-то, и надимориахъ дѣло-то. Единъ Генералъ отъ высокъ чинъ порочъ за хімію екземпляри за есъ-ви вѣници. Когато иконо прочитаніе Евангелие-то на иконоци-на вѣници, слушателѣ-тѣ съ раз-вахъ въ сїи чудехъ на новѣ-тѣ и радостѣ вѣсть когато тѣ икона по-нѣмѣдъ въ бѣхъ чуvalи. Но читателѣ-тѣ скоро усѣхъ чи четири-тѣ Евангелии и Діавата-и не съставляватъ цѣлы Новій Завѣтъ. Народъ-то туткви поиска и други-тѣ чи-сти и тѣлько скоро съ напечатѣ вѣ-ло-то Евангелие въ голѣмъ количествѣ, и бѣзо съ распространѣемъ.

Понеже цѣла-та на това кратко о-писианѣ, съѣдѣ доиницѣ-тѣ, е да поакже желаніе-то на Рускы-тѣ на-рода за обширно-то и свободно-то распространѣемъ на Біблія-тѣ между тѣхъ, азъ не приложе че холихъ въ Нижній Новгородъ на Волгѣ, 306 ми-ли отъ Москви, на голѣмъ то-го дѣнико тѣрѣніе (шанири) кого стояла станица пѣтъ Луїл и Августъ, на когото до-ходжадъ голѣмъ множество тѣрѣніи, дѣлечъ отъ Срѣднѣи Руссии. Сибирь и Юго-источна Азія. Бѣлбескіи кип-гоподѣрвѣ бѣше тѣхъ, и прорадо-ли много екземпляри отъ Слово-то Божіе, когото съ прѣныхъ на дѣлъ изъ вѣ-тирины-тѣ странъ. Продѣлѣ-то въ Нижній Новгородъ, на 1776 бѣше 8,951 екземпляри, а на 1778 бѣше 8,677.

По Бозе прѣвѣдѣ азъ иныхъ го-дѣла привелетъ да испроводи Новій Завѣтъ на сегиний Рускы языкъ на бѣдни-тѣ и заточени-тѣ въ историчи-Сибирь на рѣка-тѣ Амуру, съ сѣ-днѣшнѣи пароходъ отъ Бостона до Нико-

леевскаго — едно вѣществѣ отъ 17,000 мили. Биого отъ тѣхъ бѣхъ прѣ-даденіи на вѣници-тѣ когото го прѣхъ съ голѣмъ радостѣ и пріятелестѣ. Понеже това прѣвѣдѣе было противъ на дѣланіе-тѣ законъ, стала нуж-да да съ почица Камчатскѣи Матро-помѣти, когото живеніе хімію мыи горѣ на рѣка-тѣ Амуру, и той ведада дадо едно офиціално позволеніе за распро-странѣе-то на Евангелие-то. Прое-дени-тѣ екземпляри свою съ сынахъ-хъ и съ понаехахъ още 3,000 дру-гихъ. Источній Сибирь едва дадеслестъ на сїи залози за раздаваніе пакъ на спѣлѣтвѣ отъ иконо-непрѣдѣлѣніи странъ и борбата тѣ треба да съ почица още еднѣ. За това ини тѣ треба да начини ут-рѣніе-то да съ золоти-ти: «На-Осе оставилъ тонъ грѣхъ да на облада-е пакъ.» Ильзѣнѣ похоти та же-де имѣтъ едно споіство, когото ико-на съ уничиніемъ съвѣніемъ. Когото ико-на имѣтъ чи съ умиротвѣ-ти само съятъ. Истинно-то образо-ваніе въ Христіанѣи живетъ не унич-иножа тѣи страсти, но на сїомда съ благодати за да побѣдѣтъ прѣтъ когото не наради. Важно-то прѣ-те да за го побѣдѣтъ въ ѿтъ го-уст-ѣтѣ чи пакъ не наради, прида-е дѣлъ вѣла рѣда насл. Молитва-ти на всѣй днѣ тѣ треба да съ: «Упари екземпля-ти ми днесъ спорадъ слово-то съ,» и тогашъ иши че съвѣніи де-шти благовѣти; защо-то когото съ посущини на изупеніе-ти Божіи, и сїалавы на Иисусово-ти стѣлы, иши съ безопаси-и, и иконо-беззаконіе иши да на облада. Тѣлъ полнота-ти извѣши единъ прѣтенъ духъ на завис-ности, коихъ тѣлько на головѣ на Божіа. Той обича да съ усѣяніи слѣби, понеже тогашъ че сми сини. Той об-ича да глаедъ на настъ като на чадо-ко пристрѣти слѣби-ти съ рѣшъ за да съ ханѣти за прѣкѣ-ти, ража на бѣши сї. Когтъ отъ настъ че вѣши иконо-беззаконіе дѣлъ, ако вѣши-ти прѣправданіи стѣлы-ти съ спорадъ зап-ѣтъ-ти Христіанѣ? Когтъ отъ настъ че си пріличи изъ хѣла или пѣтрова, ако ходи-ти по повелѣніи-ти Божіи? И когтъ ико-на съ десес-житѣ-ти чи пакъ вѣкой днѣ почунахъ съ едно искрено жалѣи въ рѣніе да не правиши чи то-ко че парни съ-и-ти-ти чи и ше обезбѣчи Спаси-тель-ти! Ни! Де-ти че прѣши-бо без много икшину и борбы, но на прѣ-ти чи иши бѣдеслъ побѣдите.

иши, съ владѣюще-то пѣтъ въ онѣзи чистъ на Астраханѣ-ти Империа, и употребляютъ вѣнчи-ти съ сїи да примиждуватъ други-ти народности да учить тѣхнѣ-ти имена. Крошки и Слонови, изъ когото голѣмъ-то съ именемъ-то е отъ Славянско-то имене, именъ именъ особы привѣти-и, и въ тѣхъ Крошки-ти языки съ употреблѣніемъ вѣнчи-ти оби-родничи учина. Жителѣ-ти именѣ-лати римъ Христианѣи вѣровонѣдѣ-да, и нико кѣо вѣровонѣдѣ-да, иконо-Римоисканіе-ти въ сїи иай-логионеси.

Унгарц-ти и Маджарц-ти съ отъ Монголско-кољо. Тѣ галядѣи о-мили странъ на S94 л. и прѣхъ Хри-стіанѣи-то прѣзъ 972—98. Прѣзъ 1526 една частъ отъ Унгаріи пади-ла рапѣ-ти на Туриц-ти, а остав-ла-та частъ съ прѣвѣдѣніемъ на Астрѣй, отъ когото прѣзъ вѣнчи-ти вѣтъ отъ тогаша съ сїомда областъ съ иконо-граждански право. На 1849—18-иа отъ тѣхъ тѣ прѣзъ на 1867 тѣ пакъ съ почица. Но причинъ на разни воини и на спорѣствованіе-ти когото не наради. Важно-то прѣ-те да за го побѣдѣтъ въ ѿтъ го-уст-ѣтѣ чи пакъ не наради, прида-е дѣлъ вѣла рѣда насл. Молитва-ти на всѣй днѣ треба да съ: «Упари екземпля-ти ми днесъ спорадъ слово-то съ,» и тогашъ иши че съвѣніи де-шти благовѣти; защо-то когото съ посущини на изупеніе-ти Божіи, и сїалавы на Иисусово-ти стѣлы, иши съ безопаси-и, и иконо-беззаконіе иши да на облада. Тѣлъ полнота-ти извѣши единъ прѣтенъ духъ на завис-ности, коихъ тѣлько на головѣ на Божіа. Той обича да съ усѣяніи слѣби, понеже тогашъ че сми сини. Той об-ича да глаедъ на настъ като на чадо-ко пристрѣти слѣби-ти съ рѣшъ за да съ ханѣти за прѣкѣ-ти, ража на бѣши сї. Когтъ отъ настъ че вѣши иконо-беззаконіе дѣлъ, ако вѣши-ти прѣправданіи стѣлы-ти съ спорадъ зап-ѣтъ-ти Христіанѣ? Когтъ отъ настъ че си пріличи изъ хѣла или пѣтрова, ако ходи-ти по повелѣніи-ти Божіи? И когтъ ико-на съ десес-житѣ-ти чи пакъ вѣкой днѣ почунахъ съ едно искрено жалѣи въ рѣніе да не правиши чи то-ко че парни съ-и-ти-ти чи и ше обезбѣчи Спаси-тель-ти! Ни! Де-ти че прѣши-бо без много икшину и борбы, но на прѣ-ти чи иши бѣдеслъ побѣдите.

СЪБОРЪ-ТЬ НА КАРДИНАЛЪ-ТЬ.

Минѣлъ-ти седницъ вѣлъ обнарод-вахъ сїаи телеграмъ когото изѣстѣ-вания сми-ти на Напа Піа IX, и съмѣ-ни-то на сѣборѣ-ти на кардиналъ-ти за избрани-то на папа Напа Піа, иѣ-ше да стави на 7-ти того. Ний из-вѣши съ едина Американскіи описаніе за това сѣборѣ.

Сѣборѣ-ти на Кардиналъ-ти, когото-то пѣтъ, систон отъ 70 членовъ, когото прѣдѣлѣтъ съзѣрѣніи три священнически разрѣда, но на него, вѣдни-ти, священникъ-ти, и дѣво-чи-ти съ раны, и прѣвѣдѣи единакъ на права Кардиналъ-ти Мазарінъ, прону-ти Риміо, министъ-ти на Лудовікъ XIV, за прѣѣръ, бѣше дѣланъ; Кардиналъ-ти, священникъ-ти на Лудовікъ XIII, бѣше сми-ти. Святіи-ти Сѣборѣ, прѣче, не признаны икона-рази-ни-ти членовъ, осѣбъ, когото на кардиналъ-ти когото Напа-ти тайно бѣше съ назначеніемъ и онѣзи на конто-нина-ти тѣ о-ти обнародоватъ прѣ-ѣтъ-ти. Напа прѣѣдъ въ чи-то на тайно-наслѣчаніи кардиналъ, когото Напа-ти може да напраи, и за Но IX сїа казва съ упрашиваніемъ членовъ, способно. Но 70 кардиналъ-ти когото Напа-ти тайно бѣше съ назначеніемъ и онѣзи на конто-нина-ти тѣ о-ти обнародоватъ прѣ-ѣтъ-ти. Тайно-наслѣчаніи-ти кардиналъ много настъ съ искамъ да имѣтъ право-то за гласоподаваніе, но тонъ прѣвѣдѣа не было пропо-нито, и прѣдъ иконо-беззаконіе годинъ не съ приносихъ даже въ единъ случаѣ да съ иконо-непрѣдѣлѣніи обнародова имена-ти; и това нача-ло

УТВЪРДИ СТАЛКИ-ТЬ МИ ВЪ СЛОВО-ТО СИ.

Изъ пѣтъ молитви почица съ вѣ-ши-датъ толко нужданъ за ежедневно у-потребленіе, когото ежедневнъ и-по-хѣбъ. Тѣ присходитъ отъ потреби-стѣ-ти и борбѣ-ти на катедральнѣи ико-на. Едино отъ тѣи промѣни съ-и-ти на 119-ти Исполѣ-ти: «Утвѣ-рди стѣлы-ти въ Слово-то Си: И да ли не облада иконо-беззаконіе.» Истинна-ти бора на животъ-ти не е съ бѣдностъ-ти или болѣтъ-ти, или съ иконо-бѣко може да побѣдѣтъ тѣло-ти то. Тѣлъ бора съ сїа грѣхъ-ти. Иль-голѣмъ-ти страданіи, конъ иконо-усынини происходятъ отъ носрѣ-дни-ти когото става отъ грѣхъ-ти прѣ-ѣти Бога. Не може да ими иконо-веселуна когото съ скрытами съ-и-ти-ти на сїи, осѣбъ иконо-веселуна-ти на да упаки-ти Божіи-ти запохи. Грѣхъ-ти въ единъ начитъ когото иконо-не увѣри-ти. Истиннъ-ти Христіаніи прѣѣдъ да е прѣвѣдѣи отъ всѣхъ икона-стѣлы-ти съ спорадъ зап-ѣтъ-ти Христіанѣ? Когтъ отъ настъ че си пріличи изъ хѣла или пѣтрова, ако ходи-ти по повелѣніи-ти Божіи? И когтъ ико-на съ десес-житѣ-ти чи пакъ вѣкой днѣ почунахъ съ едно искрено жалѣи въ рѣніе да не правиши чи то-ко че парни съ-и-ти-ти чи и ше обезбѣчи Спаси-тель-ти! Ни! Де-ти че прѣши-бо без много икшину и борбы, но на прѣ-ти чи иши бѣдеслъ побѣдите.

T. L. C.

ОБРАЗОВАНИЕ-ТО ВЪ УНГАРІИ.

1. Унгария или Маджарско-е една отъ дѣлъ главы части на когото Астрѣй-ска-ти Империа да аѣда. Ти систон отъ собственно-ти Унгаріи и отъ Кро-акіи, и въ едно пространство землі отъ 125,645 мет. или едно на-селение отъ 16,000,000 душа. Народонаселеніе-то на Унгаріи, какъ и въ Испаніи, бѣше дѣланъ; Кардиналъ-ти, министъ-ти на Лудовікъ XIII, бѣше сми-ти. Святіи-ти Сѣборѣ, прѣче, не признаны икона-рази-ни-ти членовъ, осѣбъ, когото на кардиналъ-ти когото Напа-ти тайно бѣше съ назначеніемъ и онѣзи на конто-нина-ти тѣ о-ти обнародоватъ прѣ-ѣтъ-ти. Тайно-наслѣчаніи-ти кардиналъ много настъ съ искамъ да имѣтъ право-то за гласоподаваніе, но тонъ прѣвѣдѣа не было пропо-нито, и прѣдъ иконо-беззаконіе годинъ не съ приносихъ даже въ единъ случаѣ да съ иконо-непрѣдѣлѣніи обнародова имена-ти; и това нача-ло

тозио строго си прие чисто леко-
дно законно избрани на един Ка-
диналът трбова да стане публично. Кол-
кото е Ната-та, обаче, за да напи-
ши един Кадиналът, зависи от не-
гово-то произношение. Той прави Ка-
диналът си една думка или съ-
що-то си? Днес е възможна износни-
ца да кардиналът без да има ни-
що иначе помисли за свое-то величие.
Понеже всичко когато Ната-та има
прави, е да напише имена-та им,
или това тѣмъ, или прѣдъ-сборъ-та,
или без стори едно-то или друго-
то, да турн распъти-та на имена-та
въвежда-го на настъ-ти си коеото
си напиши подъръ-ту-ть на него-
тъ отъ скършеници. Как оправ-
длението на тайнознаничества-тъ
кариналън и да е извърши-
ла, пак докъде не са обнадорави-
ли имена-та имъ, тѣ юзнат право да
изскътъ съборъ-та. Да елинадес-
тътъ вѣкъ съборъ-та състоене само
отъ 25 Карадина; но проявлените-
то на Сикета У опрѣблъчи число-то да
е 70, и тѣзи 70 сега заноинъ състъ-
пватъ духовни-тъ съборъ. Но не е
необходимо и за карадинестъ-та да
присъстватъ да напишатъ единъ
ильтъ съборъ. Въ 1816 съборъ-ти
има почео отъ 62 лица на рас-
писъ-ти, въ Гиргориъ въ спое-то-
то и да напиши 75 Карадина; и въ-
роятно той е на-гой-ко-то число-
то когото извъска е достигналъ икона Ната;
но отъ този 75 само 30 бѣха на Св.
Петъ прогласи че святъ-ти градъ е
безъ начальника, и само 50 Карадиналъ
захъ участватъ въ съборъ-та които ту-
ри клече-ти на Св. Петъ въ разви-
тия на Св. Патъ IX. Това, и то-же-
то число, общо е доволно да състави
съборъ-та, ако изнанъти 10 дни отъ
произношението на съмъртъ на с-
деникъ Ната, и ако въ съборъ-ти из-
брани-тъ Ната сподуи повече глагол-
ение отъ дълъ третинъ отъ присъству-
щи-тъ. Ка приказъ.

ЗАПАЛЕНИЕ КЛЫША.

Запытавши царя, Симеонъ запытываніе-то на животъ отъ огнь е обнародовало слѣдующа-ть нуждны внушенія:

Всѧкі доказы трубы да запо-
запо всеводного отъ доказы-тъ
си съ на-добрѣ-тъ срѣдь за избѣ-
гавши, спорѣдъ каго отъ-тъ съ бѣху-
щихъ отъ вѣръ-тъ на каш-тъ или отъ
исполненіе-тъ вѣръ. Въ наимен-то на слу-
шавши до доказы трубы да си погла-
тихъ тико да разъяснили каша срѣдь
стъ за избѣгавши именъ вѣка-тъ.
Ако исковъ въ ильго-то съ, да си
обойне изъ чергъ или въ друго ильно;
да не отпраша имъ прозори-тъ ильно
прата-тъ прѣдъ на стражу-мужю; ко-
гато ильши да запира всѧкі врати.

и не че долу да съмъ-тъ всигора е чако по-чисто; съдователно, за да ся инире прѣз него, трбъва да ся излази. Един измокрени кърпа, или какъв да е пътъ може да ся тури на лицето-то така щото да може свободно да ся дишне, и да препратствува на дъхъ-тъ да не излази въ бълъ-тъ дроби. Един измокрен спонгер ще събрши същите-тъ работи. По изцѣлът ако не може да ся избегне прѣз побѣдъ-тъ врати, или

пръз покръпв-тъ, бъдствующи-тъ търбъ да излъзгат пръзъ прозорци-тъ на стаи-тъ, като затворят добр-пръти-тъ, и дъмвачи-тъ търбъ да гради дали вскож от домашни-тъ търби. Още кога ся на маско-мистъ не търбъ безсръдно да ся хвър-лят пръзъ прозорецъ до дълго време и да се възползват от някои изъмъжливачи помощи; един изъмъж-лят се пропусти низъ прозорецъ-тъ, на-чера, покръпки и други възможности да се извършат и да се пропуснат тази цотка, за да можат едини по едини да създават. Винаги да затварят всички пръти-тъ на двери, също както и излизане-тъ или ходене изъ кухня-тъ. Когато се из-гни-тъ чий-небъгълъ-тъ, то пъл-насността става от възмъ-тъ на пла-ми-ть-тъ, и от излагането-тъ то пръв-шият-тъ. Синки са до земъ-тъ и хи-нуяв пръвъ пътъ пълзяж-тъ пръстъ постъ-лъж-тъ. Както да е покоримо може да тъ-послужи възможност възможност възмож-но, но не тичай от стаи-тъ, и не-стай спомък.

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНКИ

— 10 —

Г. ГРАЙЦЬ ПО ІСТОРИІ ТЕХНОЛОГІЙ

НАРОДНАСЕ ЈЕШЕ-ТО НА ШИЛДУ

Според първо-то досега премът-
ване, Индия е населена от 238,830,
985 жители, от които почти всички
са заимствани от Англия. Яко-жно-
войдън градове там са Калкута и
Бомбей, Мадрас, Луксънор, Патна и
Сирингам. Калкута има 593,000
жители; Бомбей — 644,000 жите-
ли; Мадрас, 398,000; Луксънор, 285,000.
По брой, в Индия има около 140,
500,000 Иудзини; от 40,750,000 Муха-
мади има около 9,200,000 будисти, Евреи,
Парси. Число-то на Християнството в
Индия е около 900,000, от които
250,000 са Европеици, и други г. 650,
000 туземци. Дадесеят и три разни
издания са говорят в Индия: в Да-
шадхи и Търъл общини има 300 разни съ-
словия (асии), в Бенгали около 1,
000. Английско-то Правителство упо-
треблява на служба във онзи земи 1,
235,000 человека, и в 629,000 са под-
помагането чрез върхъ-та от които
819 са Християнки проповѣдници.

Овощи из Среднеамериканской Америки.
Правительство на Среднеамериканской Даркаван в Америке присвоило на 1876 ч. в озых землях им 18,000, 000 унити насажден из овощи, лозы и других подобия растений. Число-то на половони-тъ льверта се е присвято како съдъя: альбечни льверта, 112,000,000; крумы, 28,260,000; пасчи, 112,270,000; лоза, 141,260,000. Стойностъта на ово-щия-та се е присвята, како съдъя: альбени, 50,400,000 долларов (две недели); крумы, 14,130,000 долларов; пасчи, 57,135,000; грозе, 2,118,900; ягоди, 5,000,000; други овощи, 10,432,800. От това съдъя, че ци-на-та на всички-чай овощи на Среднеамериканской Даркаван събъя 138,216,700 доллары, а това число е равно на половина от цяла на житъните про-

Въ Съединеніи-тѣ Държавы у Америка са похълни нинѣ тѣ години 360,000,000 къла жито, или 50,000,000 повече отъ всѣкого до сега. Отъ тѣхъ 110,000,000 къла са били изнесени за продан. изъ Държавата. Въ сѫдѣц-тѣ години, 1877, такъ са прибрани 1,300,000,000 къла царевици.

ПОЛИТИЧЕСКИЕ НОВИНКИ.
Г. БРАЙТНЬ ИСТОЧНИК-РАБОТА

Приводимая с лекций спикеров слово-сказка на Г. Брайта издана в Амгейской-Камаре на Прэлестасите-т.

Большой годами и да пятымрачные-та Правительство-ти, юн трубы да срадыши се да се ударьши в трудо-то положение, особенно призъ посланни-двенадцати месседи, и се во ульбахи вояни. Това новизна че омьтъ да Крипса-ти вояни, коли не е останка. Страна-ти вояни, приори-ти вояни, даркети в паджеты и вару. Народы-ти замкти и паренчи-ти Митрополи. Народы-ти в чудо, обиче, зандо Правительство-ти поиступиша да иска шестъти жиони, ази да заследиша на сухоти-ти, азора-ти да заследиша на сила. Прѣда четырнаде- годими, в прѣде то на Велигор-ду (городъ), нападено при Велигор-ду Ангийский-ти вородъ, искандирава еже-ко градъ на 11,000,000 амгейца зара-ти въ сило. Азора-ти да заследиша на градъ Правительство-ти да заследиша сумма-ту въ 26,000,000 ази, ази да тѣ постигна! Азъ вѣки близмыи накидъ за тѣ, близмыи да 26,000,000 ази, да къ Земли Образованья и Христианства заследиша Христианская вѣка. Эзидо да прогужаваша

уцькрай свободж-та кото ще ся подарила
на вільні області з Европейської Тріумфальної
Едно таємна поведінка буде використана чада-
ти на окза області не само її, але якщо він
дість до обійтися вільною свободою. Але
гайди. Козаків то єдино відомо - обсесіонні
дії не байдужими чліківською теж; а він
просить їх прихід праць Дарвінської-так
кото бхах завтрашніми за триста годинами
кото ся отворює праць то години
тарасовської та коробії всиччини-так савіт-
ської силь-та на Русійські, та братає ся на
інші віки кото їхнівся візитером-так

NOTAS SOBRE A PRODUÇÃO DA MANDIÓIA NO

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся зідва всякої Четвертас. Цвята-та за едак годинк є єдно блдо меджадіе і половина, а за шесть лісцеда три четверти она єбло меджадіе. Слаж-ти-то-
вам-та прібва всякої да ся прибліплюю і да ся испріцлюю віз позах, віз груп, віз кайле і віз поцеских тімбрів (нузов). Турки, Німки, Пруски, Грееки із
Французы, на Родзінокторе у Американах Хази на Царівраді. Изведіся віз сплюстюю по 2 гр. на ред-ти.

Година 3.

ШАРИГРАДЪ. ЧЕТВЪРТЬКЪ 16 ФЕВРУАРИЙ 1878.

Page 7

«АКО БОГЪ Е ОТЪ КЪМЪ НАСЪ
КОЙ ЩЕ БЪДЕ ПРОТИВЪ НАСЪ?»

Рим. 8: 31

Ако Богъ е отъ къмъ ийконъ люде тогава тъ безъ друго ще бъдатъ по-бдители на духовенъ-тъ и даже въ съществи-тъ съ борба. Тъ можатъ да разговарятъ сръдно всички-тъ пристрастия и мащани въ този свѣтъ, да иматъ силни борби, духовни и умствени, да надделятъ и да ставатъ и често да дохаждатъ до отчаяние, но въ конецъ тъ не излизатъ побѣдители.

Въ къмът състояние и да съ—дари
съ богати или спирани, учени или прости, между приятели или между не-
приятели, здрави или болни, дали сък
съ способите или въ гонение, — ако
Богът е отъ тяхъ тъкъ ще бладат
подвластни. Тъка всъщност е съ-
снова и атика на учиенето и то
нито е на истината—ти Христос.
Каквато борбъ и испытани и да имат
ти, тъ знайва че Богъ е отъ къмъ
тъхъ—ти странъ ище ратува за
тъхъ, че тъхъ—ти борбъ съ легата
борбъ. Тъ съ уверенъ че Господъ,
могуществува—ти помощникъ, няма
да ги остави съни, но че според
нужда—ти иши съ иши дала помощъ
за да могатъ да противостойтъ до
кои.

Това като е тъй, необходимо
нуждено да е дължен на библия, Богът си
каса нас ли е? А тогава въпросът е
ршинът, кой отговори на друга, сър-
це, кий избрали ми съм Богът? Все-
известно е че Бог си гръхи за исчез-
ванието си във възпри и ги снабдява с
нуждостта им. Видимо отново
шесто Богът е бил имал всички-те че-
ловеци, но тръбва да покаже че той
особено си гръхи за онзи конто сл-
ед като него, спиръ конто си пръ-
дели сърдца-ти си неум и искачеш си
стъпвай да испълняваш нещата-то
ла. И за това, както загатваници, да
узвестят нариди до ладо Богът е от-
кликнал по един особен начин, че
трябва искренно да испитват се-
бе си дали си сам избрали него за
своих Богъ, наши Отец, наши Спаси-
тель и единствен и вседостаточен
нин покровител. Ако ние си го из-
брале да такъв и чистосърдечно си
съобразявани със своята-ми заинчи-
дъ, тогава той е от кий нас, и ний
сам не могем слуху, негови чада и на-
сладници на слав-ти му и на необес-
съмъ то у обитатели. Ние забъл-
жавме съмъ Богъ? съмъ Богъ? съмъ
Богъ, икона съмъ себе си и Богъ.
Бискупъ съмъ за себе си, съ помощъ-ти
Божия, тръбва да рини да той е отъ
какъ Богъ или не. За да може да рини
този въпросъ право, той тръбва усърдно

да ся моли Богу за небесса, юдълост и съзвѣтия, да прочти Словото Божие и чистодушно да сравни животъ-твън съ неговъ-то поучение. Нийще заблъждане само че человѣкъ не обича да разширява за добълъ-та Божия показване въ даването на Иисуса Христа, който не ся назъваващ въ проптичните-то на Словото Божие и не ся радва за распространение-то на царство-то Христово между човѣцъ-твъ, не е отъ към Бога, и съдовидно Богъ не е отъ човѣцъ него; да и какватъ човѣцъ-твъ стои въ този сънъ състояние, до когато той идже право да ся надѣва за особълъ помощъ на Бога.

Нека сега да споменемъ ийкоятъ отъ главните-твъ ийца сръбско кото има и ратувани улюющи ся на Божиите-то благодати и на негово-то поклоненіе.

Грѣхъ-та е единъ отъ непрѣятелей съ котою борола сѧ си борники. Той съзидъ врагъ не всѣхъ человѣческихъ душъ. Той съ прѣстѣніемъ и прѣблѣдомъ на человѣческѣй лѣжава вѣща прѣбрѣзъ конто да ги вѣли кѣмъ побогуи. Той работъ на разныи начини, и на човѣческое сирѣде, по приналожению на падло то съ систою, е наизвѣсно да слуша вищуща-та му и да си припана кѣмъ него, то той е на-спытываніи-тѣ врагъ срѣди които човѣческъ-тѣ юти да рутаватъ. Но доказано е по разнии начини чо конто и да си бори човѣчъ съ не-го, той не може до го пободи симъ ст-вовъ-тѣ си сны. Ако Адамъ, изъ прѣвѣтъ-то съ систою въ Едемскій рѣдъ, не мождъ до пободи този врагъ, какъ же можехъ ини, които симъ ро-маніи въ грѣхъ? Отговоря-тъ на това питаніе си напири въ думы-тѣ: По-толѣмъ въ онихъ които е отъ сакъ наск, ижели всичко което е противъ насъ? Грѣхъ-тѣ по-силниятъ насъ, но Богъ е по-силниятъ отъ него, и ако и уши упованіи въ Госпо-дъ, тище не подѣржатъ тъщо чо може да изѣбѣи побѣдители. Ваноцъ-тѣ Вождъ инистрии осаждъ човѣческой човѣчъ, като нази че всѣ-и да душа, които сагрихи, ти умире: по-злобите-то Христово дама голъмо вѣщаніе като като че всѣхъ, които съзираха въ Иисуса Христа и си съборя-ваха съ сватъ-тѣ му заповѣти, че по-лучихъ животъ вѣченъ. Неза винци да поминиши че безъ Богъ-тѣ помощъ и не можешъ да прѣбу碌иши да падишъ грѣхъ-тѣ, но ако Богъ е отъ сакъ наск, тогашъ ини ще бедимъ по-бѣдители.

А другъ непрѣятелъ скъ трудиности-и и гъръчи-тѣ на този свѣтъ. Кото миши дошли на този свѣтъ ини имена измѣниха отъ разни потребности като прѣгула, обѣдъ и други. За да при-

объясняемъ тѣи нужности, иной требовъ да употреблямы венчаны-ти скрѣпъ и ужесточенъ силы съ кою Богъ съ смѣлостью. Но вѣбѣе нынѣ прѣвращающими грѣхъ-ти съ. Нынѣ предъздѣмъ на пять съ загубы, голь-ми трудове, искны, гоненіи, смѣри и огорчны скрѣпъ. Богъ сѧ ослонивши на себѣ съ, тѣи ишши ны прѣвѣтъ да съ обезбрѣзивши и да съ здѣбрѣзивши и честъ беззметно. Нынѣ чѣмъ то съ смущающи да бѣдѣдце то съ, то по начинѣ наизлучамъ на себѣ и маюнти-ти и скрѣпъ-ти на много и ставами склонни. Но ако мы избралъ Бога за наин подвѣрѣтель и риквидователь, тогда нынѣ ишши съ отчайвши и да съ страданіемъ отъ злаками беззметно и беззпрѣвѣримо и скрѣпъ. Богъ сѧ въ общирѣ и всичко че ѿѣльствуя за доброто-то на онѣахъ които го лъвѣдѣ, сардично и испепливъ вѣтъ-ти му, и ако мы увѣреніи въ той е отъ кѣмъ наистъ, то мы никъы бѣши да съ струхнувши за прѣвѣтъ-то съ етъ този кратропрѣмѣненіи-ти. Данъ же съи богаты или спорожни, зарви или болы, скопиши или ионени, ико Богъ е отъ кѣмъ наистъ, този же бѣдомъ побѣдитель, защото и да дѣло вѣйре настъ, то ще вѣде за вѣйно-ти на добро, дали то и е прѣтъ изнашено или не-истиннѣнъ-ти. Христіаніи усѣдно и старе за прѣтъ-то съ, но той и останъ въ рабѣ-ти Божи и съ блѣднѣніемъ привѣтъ воюю ющи отъ Господа на днѧ вѣей день. Той спасовъ въ оскудѣ-ти како и въ изобѣгѣ-ти съ, защото знаетъ че скопъ дохаже отъ бѣглѣй-ти по О-ти. Тиенъ че на Богъ ми назы: «Кога-то минувши прѣзъ води-ти, съ тебе бѣде; и пакъ рѣкъ-ти, не ще и потопитъ: вогото ходиши прѣзъ води-ти, ты ишши да съ изгородиши, и напѣхъ-ти не ще та очаны; защото съ имъ Иоанъ Богъ твой, «думъ-ти; «води-ти», «ѣрѣ-ти» и «огни-ти». въ този стихъ значатъ вѣей вѣдъ го-домъ искушении, маюнти, и гонени оного Христіаніи-ти може до сѣрѣніи въ този светѣ. Като вѣра въ тѣи о-вилии Божи, Христіаніи-ти придо-вали отъ Бога такавъ благодать, што подумуно че даже до противностъ на сѧть-ти маюнти въ този светѣ.

Сторона же друга неупрѣдитель кон-
вѣей человѣка вѣрой воисъ и не
предъзѣдъ по спорѣ. Апостолъ Павелъ
и парижъ «послѣднѣй-ти врагъ». Ишши
и съѣлъ които да не са растерпѣни
вѣбѣкомъ тоза врагъ. Нынѣ жехъ
и прибразыи редѣгъ-ти и даже да съ
засѣдѣмъ до тамъ що да са подсѣ-
димы на скрѣпъ-ти, но ны не хо-
чимъ съ скрѣпъ-ти сѧ съ да съ из-
гнаниемъ отъ ужесъ-ти, които та често

нашои върху насъ; а още по-зано
можеши да съ избягаш от всичко
мечъ. Ако можеш споделено
и съ бдесствието да посрещнеш този
неприятъ? Истинскиятъ Християнинъ
има отговоръ въ следуващата
стихове отъ Слово-то Божие: «И да
же на доля-ть отъ смиръти-ть сънъ
ако холъ, не иш съ училиш отъ зла; и
зашто ти съ сънъ» (Мат. 23: 4).

«Да ли сънте жъло-ть? Да ли етъ подъ-
бда-ть?... Но благородестъ Богу
коид на доля подъ-ть чрезъ Го-
сподъ нашего Иисуса Христа» (Кор.
15: 55—57). Тези и много други объ-
щания въ Слово-то Божие поддържаватъ
истинскиятъ Християнинъ. Той знае че
с гръденъ и тренеръ отъ смиръти-та,
по ти знае, тоже, че Господъ Иисусъ
умър на кресть-та за да го избави
отъ ужасъ-ти гръденъ-та и на смиръти-
та. Той хвърля себе съ въ ръка-ти
Божия и Богъ го поддържа и безъ-
сомнени го приводи предъ смиръти-та
ръка. Смиръти за него съ само единъ
приятъ предъ който той минува отъ
смиръти въ животъ, отъ трудове и скър-
би въ способите въ въбъ радостъ.
Честитъ съ, наистина, онзи които съ
избрани Богъ за своя дѣлъ.

ЧЕТЫРНАДСЕТЬ—ДНЕВНО
БЛАЖЕНСТВО.

Абулгарханъ, единъ Мухамеди-
ниченъ Хедигъ, бывше управителъ на Иса-
кпийя 750 година по Христу. Той
въздъхвашъ почти неизказано богат-
ство и силъ. Три мили наададъ отъ
столицъ-ти съ той сагради, за люби-
тельства-ти съ сутаната, единъ градъ
на пристани и палата-ти на Зехра. За на-
градъ-ти му надлежише двадесетъ и
пет години и падесетъ милиона бъ-
лъгари медаестъ. Той унададъ най-чес-
тунски-ти художници и ваятели, и здъ-
раво-ти бѫше създано и украсено отъ
художника и дълте стъльце отъ Испан-
ската, Азербайджанъ, Грузий и Италиан-
ския цароръ. Гостоприемна-ти стая
бъше украсена съ злато и бисери,
и една голівъ овчаринца положена
въ срдоточие-то бѫше облечена съ
обиличими и скъма сънни на птици
четвероноги. Въ едът отъ градини-
те му иаше единъ водосекъ отъ кой-
то истина не въда, но иай-прин-
ципъ-ти живъ. Женъ-ти му, наложи-
те-ти и скончи-ти му възлахъзъ до
стъхъди и пристъ души, и ко-
тогато отишахъ на палата-ти той бѫше
предупредженъ отъ единъ стрекъ съ-
ставъ-ти отъ двадесетъ хъмъди конинци
на конто пръвъсъ-ти и саби-ти
бълка украсенъ съ злато.

Благодъзъ и бънне този въ-
зитель като бънне окружени съ

всички-тъ сладости на този свят? Както Соломон въ свой-тъ раскошност, който бе одърка сърдце-то си от вско увеселение, той е оставил едно подобно свидетелство. Подир смърт-тъ му настърхка въ долината му един пъзел на която бѣха написани тези важни думи: «Аз сам наричавам окото недесет години и въ побъл и въ нир, по-боги самъ бях отъ подданици-тъ си, спрянти на пристрѣл-тъ, и улавянки отъ съездили-тъ си. Богатство и почести, силы и удоволствие са били предъ мен; никое земно благословие не е имало за исцелението-то ми. Въ това положение аз прибръсъх душа-тъ на чисто-тъ и нетинно-то блаженство които са паднали на душа-тъ и тъ съ всичко чисто-надесет! О човеке! Не туръ упование-то си на този свят! Колко голямо е това свидетество за незадоволство-то отъ святът юда. Соломон, мадре-тъ, каза така: «Туррих сърдце-то си да нозинъ удоволствие и скъла, и каквото желане душа-тъ има иквът го. И не избрахъши сърдце-то си отъ всеки весел; но ето искамъ бѣ суета и угнетение-то на духа-тъ, и каква изола отъ това?»

Но безпрѣдулъна-тъ жадност вика твоякъ: «Посудамъ-тъ и не говори именъ ица. Богатство-то и чест-тъ съ съюз: ей, грайбы-тъ богатства и правда-тъ. Сега прочее послушай ми, заното съ блаженни конто пазатъ пъти-тъ ми.»

СИЛА-ТА НА ЕВАНГЕЛЕ-ТО МЕЖДУ АМЕРИКАНСКИ-ТЪ ИНДИАНЦИ.

Чиминианъ-тъ съ одно време отъ дина-тъ Индианци конто живялъ на запад-тъ, стрикъ на Британска Америка, близо до Велики Огън. На 1857 един Християнски проповедник начъкъ да проповеди Иисус Христъ между онзи изчезнали людъ и съ сайдъ мало време, когото извън отъ тѣхъ почехъ, да разбръзга по лицо отъ Евангеле-то и да си съобразява съ учени-то му, видъ съ за добра да си отдалът тъ отъ онзи конто не привежда Христосто-то. И за това, проповедникъ-тъ избра едно хубаво място близо до океана-тъ, и преселъ тамъ християнски-тъ домочадци конто съставляха един Християнско село. Тези Индианци вскоре си построихъ един хубава църква въ едно училище което събра около 700 ученици.

Чръз външне-то на Евангеле-то, този хоръ конто прѣдъ никојо година съ живѣлъ въ диво състояние, никакъ да напредълъ къмъ просвещение-то, и сега тъ си иматъ свои художници, като поклони, дърворезбари, земедѣлци и пр. и околността-на село-то имъ съ обрахна и разработени граници, иници и индианци.

Силъ на Евангеле-то Христово толкова чудно съ е показала въ духовно-то пробразование на този Индианци, че то мъсъни че читатели-тъ ще обичатъ да съ научатъ иници-то него.

Прѣдъ Априлъ, 1863, съ покръстен-къ 56 взрастни Индианци отъ онова село, да възкръстиятъ въ същия-тъ година съ кръстъши 33 души; и прѣдъ 1867 съ кръстъши още 96 души.

Единъ отъ проповедници-тъ дава

следующо-то описание за испитванието на онзи конто искахъ да съ по-пътатъ:

«Службата-ти изискваше да испитватъ иконите отъ този Индианци, които жележахъ да си крестятъ. Тъ съдили единъ си изтуриха, да съ испитватъ. Обънинено-то тъ съѣздишъ шоунъ заиде-то, въ този пътъ въ бѣхъ приближъши по-надълъжната-то сърдечка-тъ, въ дълъжъ до края на пътъ, да си използътъ да си увърди въ пътъ-тъ Господи. Споредъ кистъ тъ изказахъ. Извън отъ по-старътъ тъ не можехъ да отговоря до толкова на испитвания и за това имъ си използъл да изпитватъ споредъ кистъ тъ можехъ защо искахъ да си крестятъ. Единъ старецъ съзъмъ си очи-тъ и каза: «Азъ съмъ много старъ и скоро те ще умрътъ по незамънъ да си примери си отъ Бога прѣдъ да брѣнъ отъ този святъ. Членъ че конъ-тъ птичка си била занѣяла икона за Божи-тъ законъ. Сега искамъ да си прилязъ на Иисуса защото знае че той ми излюжи и умрътъ за менъ.»

Коментарътъ, единъ падъкъ на 25 години, който прибръзъ-то да си изпитва на Християнство-то бѣхъ убѣденъ, каза: «Минъкъ-тъ, лежи иди спон-тилиновъ иконъ иконъ-тъ Индианци да отдалътъ на църкви-тъ. Азъ никога по-напредъ не бѣхъ ходилъ тамъ по тогава отдохъ. Той ни говори за христо-тъ ти птичка и за Бога които имъ либъ. Думъ-тъ тъ излюзъхъ въ сърдечка-тъ ми и изъ усъщища беззакония и съ сръбъахъ да си излюзъбъ отъ зъб-тъ си птичка и да излюзъбъ Бога. И дай тръбъ на именъ нови сърди и дай изврътъ въ Господи Иисуса Христъ. Азъ съ ратувахъ противъ гръмоти-тъ си: Богъ че ми помога да ратувахъ.»

Какинианъ, който по-напредъ бѣше наисъсенъ, каза: «Азъ самъ бѣше наисъсенъ и съмъ знаялъ лжъ-тъ на язическо-то, но сега искамъ да остава на душата-тъ ти птичка. Азъ извръхъ на великото Огън които имъ съ изкала и въ Иисуса кото умръ на крестъ-тъ да съ умишътъ Богъ за наслъдъ. Искамъ днъ Духъ Божи да смекчи сърдече-то ми.»

Кахъ, тъкъинъ-тъ, отговори: «Азъ имъ Богу да описи сърдече-то и да изгада гръбове-тъ ми. Шудалъ, мъни, къде, Ени-тъ Гриба да оставиши гръбове-тъ си. Богъ имъ видя и ни познаше съществено. И съзъмъ заподи наши-тъ гръбове и прѣзъ него-тъ духъ-тъ духъ Гриба да си научиши да ходишъ въ правиль-тъ путь. Лагинъ, който съ бѣше единъ отъ грамоти-тъ на Чиминианъ-тъ, говори: «Искамъ да упомнявашъ за всично на Бога. Азъ постъпвамъ скръбъ за гръбове-тъ си, и съ моите Богу да изгади икони-тъ ми прѣстълъни и да мя узъчи да видишъ оною което е право. Искамъ да ходя въ пътъ-тъ Господи да ратувашъ съ мието по ногово-то мя. Въ 1852 год. той от-
тъде до Южна Америка съ Наполеон-тъ Апостолски наимѣници на Чилъ и тогава обходи по-голямъ-то частъ на Южна Америка. Подиръ кистъ-тъ на Нілъ VIII, той стана прѣтъ и на ногово-то извънъ-то наследъ Лео XII, и въ 1857 годъ бѣше избрани за Архиепископъ на Сиолето. Лео XII бѣше наследъ отъ Нілъ VIII въ 1829 год., а той наследъ отъ Григорий XVI въ 1851 год. Послѣдниятъ Нілъ прѣстъ

врагъ, но Господъ, кръпка-та канора на всички-тъ вѣри, ги подправиши, и тъ всички освѣти единъ си вѣри на общини-та си и си стараѣтъ да направляватъ въ Християнски-тъ си животъ.

Поредъ на-достоини прѣстъ, чи-ко-то на Християнство-тъ въ края на първо-то столѣтие отъ Христо-стънски-тъ ера е съ надинувало 150,000 души.

Единъ искренно послушавъ човѣкъ не си труди да прѣгади и избере на какви заповеди да си покориши и на какви не. Тъ наистина на си тъкала длъжността кавоотъ Мария майка-тъ слуга Господи наложи всички-тъ слуги на кистъ-тъ: «Каквото въ какъ, (Иисус) сторѣ.» Очи, уши, ракъ, сърдце, устъ, тѣло и душа, изненадвай на всичко което Иисус Христосъ въ е иззажалъ, и искренно го изъвръшвай.

Единъ злодаръ войникъ си закълъ въ себе си да напусне лошо-то на поконеци. Единъ вечеръ когато минували други-тъ войници той си изправилъ между другите-тъ си и изрѣл тъзи думи: «Архонъ, вънъ ишилъте коло бѣхъ заблудилъ и какъ живѣхъ до сега въ пани-тъ полъ. Съ Божи-тъ полъ, азъ самъ разбръзъ да обиръ поиз листъ въ книжъ-тъ на животъ-тъ си и да живѣша Християнски. Просите ми ако съмъ на обидъ въ помагането на и да благотвори предъ Господъ.» Този рѣчъ си испълни.

Казвай че изъ Сълъ Лукъи у Америка има 43,866 Евангелици-са-стри, а въ Англия - 31,942.

Непрѣстънъ си молѣтъ.

Шекспиръ каза: Азъ не давамъ ни ласъ, за вѣра-тъ на оногъ ко-
куто куче-то и котка-тъ глѫбуватъ.

ПАНА ШИА IX.

Пана Шиа X съ родъ въ Сингапуръ на Мария, единъ отъ църковни-тъ области, прѣмъ Май 1792, или, споредъ описание, десъ години по-нѣдъ. Него-тъ име бѣше Йоанъ Мария Мастъ-Ферретъ, и неговата семейства отъ Ломбардско пронесъдъ, и въ бѣзъвъръвъ благороди въ старо време, по-посъдъ оспорирана. Не съзвѣнъ разбръзъ на кистъ-тъ. Той съзъмъ да пакъо време военно занятие, но поисътъ го напусти, и прѣдъложи да ходиши въ правиль-тъ путь. Той не прѣбръзъ да си поклони отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-посъдъ народъ-тъ не задоволенъ си поддълъ противъ него. Гравий-тъ му на министъ недадъ бѣе убѣйтъ, и самъ тъ бѣа-то прѣчесъкъши да използъ-тъ на сълъчетъ-тъ дълъ. Той подари на под-даници-тъ си и иниции-тъ областъ концепции, но тъ по ногохъ да си използутъ отъ единъ конституцional прѣзидентъ: и нѣ-пос

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Зоряна ся піддава всій Четвертиці. Пала-та за єдих годин в єдно було меджісне и половина, а за шесть місяца три четьверти ота було меджісде. Сломоша-ствозівка-ла трабоза всілька да за предпілати и да віспрацюва на польши, віз групп, или віз поштовським тімбрів (вувов), Німецькі, Іруски, Руски и Францускі, на Редакцион-на у Американі Халк в Цариград. Невістка ся вимагавала по 2 гр. за рів-ва.

Година 3

ПАРИГРАДЪ. ЧЕТВЪРТЬКЪ. 23 ФЕВРУАРИЙ 1878.

Брой 8

“ВСИЧКО ЩО НАМЪРИ РЪКАТА
ТИ ДА НАПРАВИ, НАПРАВИ СЪ
СИЛЪ-ТЪ СИ.”

Ежедневник

1. Това е едно отъ много-то мѣдры и

практические правила на управление -
как жить на свете по слову Божию.
То може да си приложи
всички твой днини и човечий твой.
То гојкою, поезио на Християнството ти
върху гърбите, му колело и въ извър-
шаването на религиозни ти му длъжности.
Известява право може да дас как е че е
върху гърбите за усърдия ти Християнство
а от другът гърбът ти си животъ отъ
гърбовъти, запод и дра гърбът ти
да управляш според сълза-тъ пра-
вилъ. Истинно то Християнство ни дава
един видъ българския език, но
попът на патетъ и въздухъ въ сър-
дата на любовъ за предадътъ въ дви-
же. Истинниятъ Християнинъ
трябва да е правъ не само въ прѣ-
дъ, но и въ начинъ на живеенето то
тъ. Това е като тъ, всеки негрешен
Християнинъ трябва да е благадарен
практическите правила, които са
излагати въ Слово-то Божие. Нека по-
разлагамо какъ е значение-то на го-
ризонталното правило.

Първо-то важно поучение, което се излагава в това правило е, *чарка-тъкът* която е при тебе. Този се учи от думы *стълбът*: «Всички, които намери-хълка-ти да направи, направи!» Тъкът е част от стълбът създадена създаващи наше настълване или позедение: 1, когато онма оною кого с предъ тебе, онма според стълбът-то си и създа-тъкът можеш да извършиш; 2, когато настълваш-тъкът си да измъжаш, т. е. да измъж-ти във всеки един член, и 3, когато из-мъжаш-тъкът работи добре както и

І. Найвища дільності та кото
положеніє та інвестує у тебе. То-
ка є однією з най-важливіших по-
зволень вищого контингенту для ок-
ремих сполучень в житті тво-
му. Можеми даєші, обаче, че ін-
шо другою правою вищої та по-
зволяє приступати до начинування діль-
ності та життя в този світ. Невідомий та скло-
нений до слачів від лицьо, да по-
лучить чин і силу в този світ; і
загадкові відомості маслать че але
їх погляд, да інвестують іншою від-
повідальністю на цю дільність, та ші

да усъщност и да се отличават въ
общество-то. Трябва да поминим, оба-
же, че това миране е лъжливо и преди-
телно. Ний можем поизбрало да по-
ложим този правила, че непарчестъ въ
спепливането на дължностните ни
силни или положение-то въ косто
Богът ни е турил, с един знак на
заслуговъдимостта на да извършавамъ

дължностът във високо поизо-
вания. Исправни усълуги може да си
прадобие само като върно и усърдно
да изпълняват посредници във
дължността. Видимо успехът или видимо от-
ричия, което си придобива другите, не
заслужува да си има. Минаката и на-
стоящата история показва множество
примери когото доказават инициативата
на отлични, които не са основава-
ват на здрава основа. Человекът без
нинако достоинство висящо и случай-
но си изградява висока положение.
Задълбоко във външния свят съм
бил съмътът на път към славата,
уважаван и даже обожаван от дру-
гите, но като съм бил изгладен
безът във името на съмът си до съвестно,
тък не съм възможен да кръпамът
сокът от положението, и за това надъ-
лъко висящо като висящо съмът и въ-
зможни да паднат много по-
ниско от колкото съм бил преди да
си изкачваш, и умират във бъдещето и
безместие. Дован младът вън читател до
внимаващ на гластът на Богожи-
ко провидение и на гластът на Богожи-
ко слово, като каза: всичко величе може
да си основана само върху истински
достоинство.

Нека никой да не си прѣдаша на изображението като мисли че той би измѣнилъ големы работи само ако да имае добър случаѣ т. е. само ако да бъде въ друго място или положение. Познаените на дѣлъсностѣ тъкъто води пътъ за да извѣши той пътъното и положение на кое-то е на хамаря. Никой не може безъ предъкъ да си вѣда на мястото изображенія колкото да може да извѣшиши ако той да бъде въ друго място обитателства. Истинското дѣлъсностѣ тъкъчески прави неблагородните обитателства сглажда къмъ усъди. Такъжъ човѣкъ може подъбъти отъ вселената. Усъди-тъ стала по-голямъ когато си с придобъдънъ чѣръзъ настъпъ създѣтъ и въ мащъ обитателства. Такива времена като настъпътъ особено извѣшиши отъ маладѣ-тъ да напускатъ дѣлъсностѣ си. Ако маладѣ-тъ желаватъ да блокътъ до-стий гражданъ и достойни Християнъ, тъкъ грабъ да си е стараѧ да извѣшиши добъръ иначо шотъ можатъ въ об-итателства тъкъто си на хамаря. Тъкъ грабъ да съ търпѣлини, трудоло-вии и даростни. Малчонитъ си напи-ратъ на всеко място и на всекъ стра-ни, но истинско търпѣлини и даростни да изобразяватъ и на всичъ големи-тъ ма-

“Който общя поучение, общца знание; които мрази обличение, безумън е.”
“Въ пътъ на предъ-тъма живътъ; и шестствието на пътътъ не завожда въ смъртъ.” “Мъждъръ съмъ пріимъ отеческото поучение, а присъмватель не слуша обличение.”

ЗЛЪУПОТРЪБЕНО БОГАТСТВО

Стрімлєніє-то за придобуваніє-то на
зватство є було почти всеобща страсть.
Стини с че придобуваніє-то на богат-
ство не є противозаконною, когто то ся
потреблива за славъ-тк Божій и за
дзлъ-тк на подоба-тк ии, но, когто
на линческу тзян человѣкобояльна іцль
и ставъ примка и измама на свой-тк
попечителі.

Има много примеры на разны богатыя землевъщи, които поискиватъ тъзи важниятъ стинж, но ний ще разгледамъ само замѣтливательнѣтъ животъ на единъ Англичанинъ на име Вилхельмъ Бекфордъ Фонтиль.

Той е сърдък като сръбът – на осем-
десетгодишът възраст; и беше единичен спасъ-
тник от боягите. Западно-Индийският го-
родъ, който умре когато синъ
уеше да десет години, остави е-
дин приход повече от 100,000 ар-
иири годишно, да са събрани
от всички членове на семе-
то и от всички родници.
Учествали са
и млади Бензеди, бълги, здрави, и
жизнерадостни, изпълнени съ-
вързаност и съвършенство. Всички
им знаменти – тук художници биха пови-
ли да го учат на изкуства и
изкуства, съедини царски приход, кой-
то беше изпълнен до един милион ар-
иири, готови пари, той си впускат въ-
търтът. Колко много ергедата за по-
живането живят му бълги, покрайни! При-
дадътът му можеше да пропадне бъл-
гарията – тя е вече във вода на о-
свещеността му. Испанският галант край-
и прими членовете – членствали бяха въ-
търтът му, но той отблъскнал от него
Бензеди и отгласът от фантаз-
матичната замянка на този възможен и ка-
ко отиде в Европа, то съвпада съ-
същността на прихода, който се раз-
сочава и живее във земите, във
възера и сърдъцата на строимите

и приходъ. Прѣзъ прѣбываніе-то еи въ Португалиѣ, той посѣти иѣкою отъ богаты-тв и асконскии-тв мѣнастрии на онъзи държавѣ. Можно съ да си изобразимъ туркескаго въ бѣлье, на това пѣхутваніе,

быть изработан от ней-примечательно сбредо." Гогорината-то въ които ся е приготвяне обѣдът му я опиена така: "Прѣзъ неѣхъ течеши една быстра река, отъ които ся образуващи ширми, въ които ся напирашъ речни скали съ величествен видъ. На еднакъ страни, бѣхъ напротивъ купове ма-ко отъ разни шици и други животни, на други страни — растения и плодове отъ голямо разнообразие. Останъ дѣлътъ редъ храмъ, тамъ ся простираше единъ редъ пещи и при тѣхъ купове отъ пищевично бранцо, бѣло като синь; грамади отъ шкекъ, дебели съ начи-стое масло, и мъзиконъ въ голъмъ изобилие. Обѣдъ-то, които създаваше подобъ тѣзи притогоденія, ставаше въ едакъ великоличникъ стакъ на мъзиконъ-тъ, украсенъ съ образъ, и освѣтена съ го-ловицъ военни сънки поставени на сребърни полозъ." "Угощението," при-помни той, "тѣстъто отъ нак-скими и нирдин листъ отъ всеко време на го-дина-тъ, и донесенъ отъ далечини земи." Следъ тѣ изѣца и плодове напу-тии въ златни стъклъ ги очищавахъ въ едакъ стакъ отъ по-съвѣтъ. Тъ живъ-весеъ бескоръ прѣзъ това паженство. Създръжъ въспомниъ ся за възбуджатъ въ настъ, като честъмъ тѣзъ повѣстъ, за богатътъ човѣкъ, "които ся обли-чише въ багрицъ и високъ, и въ-съ съвѣтъ, десъ съвѣтъ."

сезоне со всякой дюжиной.

Като е извърш в отчесенето си, Бекфорд и там си прѣдада на безумието наслажденія. Като напразни великоличнът домъ които баша му бѣ съгърдалъ съ големы извѣжданія, той заповѣдѣлъ да го ерутатъ до основанията му, и рѣшилъ да съ владѣніе върху разположатъ мъ едно чудище, поетъ по кра-
сотата имъ да прѣвъзъмъ всичко до тогава известено въ Английското ис-
кусство, и поетъ Фонтенелскътъ па-
тетъ, едно отъ чудесата на Западната
Англия. Всички галерии на свое-
отровно издаденъ Бекфордъ възлагатъ съ-
едничко то рѣшение да опровергъятъ па-
мятъ на фамилнътъ гъл, отъ който
той съ хваленіе говори за происходъ. Чудо-
то на големътъ талантъ ергадъ беше съ-
домъ голямъ стълъ възграждащъ възмож-
ностъ на начинъ и духъ на онзи цвѣтъ
които са направили подобренъ стълъ
на полето на Сенаторъ: „Езате да си съ-
гърдатъ гърьбъ и стълъ, на който
нархътъ ще синга до небе-го, и да си
погърбватъ съмъ.“

за да се свърши този царски палат, трябвало да се употребят почти всички-тъ коли на областта, така че то по едно време земеделството значително пострада. Даже нощта не се погаса пристройките на неговото икономство. Отнове се запалиха и почини работници починаха работът-те вече да покоятът отпълнили както са работили дени. Главно-то наслаждение на

Бензорд біше да набільдза із підспіл-
то на здатні. Вечер той пішов да са-
кієжка на якое замісько місто, і таїм-
удінешній тільки на пасхальні огни-ті
за часове с чудесно-то брізані. Там
страда відежде, наспільні, ківоти-то
іздар—підбірдя за тою-то таїм-
відже. Той посвіт вічнічко-ті сімі
да оскільки на-підспіл-то відійде
на едо расланено вібрації. Підспіл-
шарнірний-то на здатні то, повені-то
му біле оне по-изнані-редо. Той нігри-
дил-ти да дівансіє трака висіє,
хобі опанше здай-то і двері-то коїн-
бідесе міста за разходи почевіт
щес чаша. Този таїмність ограjk-
ся да позовільна на якое пос-
тілово, да візле. Той жівінє самъ ві-
тіс склоніння палата що отібганє
вісоке венчане з ізмінений-то сіль.
Касія сі, це царя-то сама похаже-
да візле у тою гудено жаліні, но му сі
не позовіло. Странніці сі приступа-
ть, коли слуху-то сільце да ведаділ-
ся грабжити едині погоди оти негов-ті
слакі. І вікінгі-та муг краюто не
більше-то міло любопыті. Всічко, що
існує-то і багатство-то може-
да діставати, біле танк. «Злати и сре-
бари складо, и чами», — сказала ед-
відь виділь-то місто-то, «єх толози-
нічесніє щоцо очаровати око-то; и
того последніє на сімітникі-ті и
уркунані-та конто украсивши ста-
блів, помисливши біс сі стоми верф-
ти, гравіруючи-та на едни источни-
ки на кого-то відійде багатство сі-
від-то азатни и сребриди складо-
у-раслене сі драгоніні камано оти вел-
ічесніє вид».

Таксьо біле Бензорд оти Фонтані.
Із приходом почевіт оти 100,000 лиці
віднід-то, той сі візлезе на вирх-ті
за блангуонд-то. Гі сі візль-ті
на нарече тою величі сутя? А наскі-
я біле танк. Случи сі че стаж сіо-
незано отінаніє на Западно-Нідіїв-
кою имущество. Сідьбі-то сі по-
блазори, блазори, і брікет-ті
захула, котою порош відоже на бо-
гатство-ті відділте. Врат-та кото от-
візливши-то на едни царя біль-
шевінні, та-наразана сі големи голівми
зведенінні, біде преданіда. Но-гольма-
я част оти сільце-ті сківрівня сі
зародж-то крізь пульбачі проказіді,
Бензорд аспеканді, отіде на пріва-
старін-ті сі від сіло блакит-
во-ті, там да размішливши а настопо-
відомо, на багатство-то, и за прахо-
від-то на скіль-ті талантів кото мі-
убіврені, и да позаве суетніст-
ті чудеснічес-ті жаліні. Той надіж-
ніжко-ті зложе-то оти никого. Касія сілітка
да дава той за голімо-то багатство-то
по-просто, що на-негово-то демостретстві-
тіоціо сі візлезе да струга мало по-
від-то едни куя спітка! Той остан-
єдна візкетела касія віз-
Португалія, і двер поутови касія в Англія,
альти-ті котої відійде сі толь-
за разнеско, падж, да оновізані-то,
оскончи-ті пронведні на тою богат-
жівітє сі сківхі, такожі слав-ті,
такожі слад-ті. Танк на крійт-
и-то жівітє той поза-то білоє тірф-
маменек. Дава візко, на логото Бога-
ті візлезе по-весько або-міло оти този
візкетер талант, яко у угорбіца
богатство-то, що да мі буде бла-
зонієві и уїзда-то смірніть сі-
від-то прозіліи и горести-то візмініши!

На багатство-то този сільце аз-
атни

чай да не выискусствувать, икто да не надъбът на несподобство-та по багатство-то, но на Бога живаго, които дава намъ всичко изволило за наслаждение". — 1 Тим. 6; 17.

ЛАГАНЬКЪ

Въ миниатюрът си брой говорихъ на върцата за сълзът на Емануиле-тъ императоръ Американски-тъ Индіана, въ даходът нѣмало отъ думъ-та на изпълненъ отъ онъ Християнство. Сега че пакъ имъ нѣщо за огненостъта на Лаганькъ, единъ отъ първътъ главаря на онова илемъ. История-та на този членъ е доста любопитна. Той е билъ членъ между Чимпансъ-тъ главаря на племената, и бѣдъ съвършилъ на него, и бѣдъ съвършилъ на къръсъдени човѣкъ, които не само съ е билъ националъ на племената, но и съ хвърлилъ на го-мъчено-то число на убийства-то, които бѣдъ извършилъ. При този той по-напрѣдъ на магнезенъ, и дълги дѣца му, които малко дѣле, бѣше съ наставлявалъ на този оправданъ за нападъ. Той много привлекъти на Християнски-тъ проповѣдникъ, и видялъ некакъ да го спаси. При всичко това, обаче, той най-добре почълъ да ходи на циркусъ-тъ и на училището-то дѣло съ поучаване въ църкви-тъ Господене. Създѣтъ той съвършилъ отъ лъжесъчи-тъ съчинъ и съчини при онъ поиздълъ отъ тогава въ сладъ-Кетъса. Тамъ той съ наученъ предъздѣтъ, и свидѣлъ-тъ му нации и стечението си омъгаваха отъ Божи-къ благодатъ. За икономъ време създа-шилие-то си, той поисточтуваше въ аязъ-тъ пътъ, но старъ-тъ му прѣ-дълъ отъ Симонъ по придумуванъ да покаже и да захвълти първо-то съвършилъ между тѣхъ. Като го слушаше му говорятъ, въ него съ подбудъ да покаже по последна пакъ азъ-тъ пакъ. Той привѣтъ-тъ си въ сладъ-Кетъса задно и имъ казъ че съ рѣшилъ да съ въпросъ на прѣдъ-съ пакъ. Той знаеше че не по-законъ правъ, и че може бы въчно да погибне; но при всичко това, съ имъ ище икою които го възлече-шъ. Създа съ ронехъ отъ очи-тъ му то съ прощане съ тѣхъ. Всички-чъ прѣстѣли съ годъмъ събръ го из-задъ като възле на лайдънъ-тъ си съ отправи за къмъ искъ-тъ си и мѣсто, зона на надѣхъ, обаче, че тѣ мъ-жъ пакъ да си срещащъ съ него. Нагати съ именемъ по водъ-тъ до създа съ мъркъ, и тогава той съѣдъ и едно малко заливче. Тамъ из-въ никой другъ човѣкъ нито да му думъ нито да го искушава, но той оигълъ опълъ създа въ сълзи борбъ сълзънъ врагъ. Веселинъ-тъ прѣстѣль че го поддержалъ. Борбата му за вѣрѣяніе. Той създа успѣхъ че прѣзаше изъ пакъ-тъ на побуждение, и отговори-тъ му прѣдъ Бога, че ѝдъ отвориъ очи-тъ му да познае великъ-тъ пакъ, бѣше твърдъ го-дъ. Прѣдъ да създа, обаче, той необидителъ ерѣю искушени-тъ Сатана, който искани да го влечи дѣлъ къмъ развратностъ-та на язычни-вътъ. Помъ съ смълъ той съ изрѣ-ти на Християнство-тъ си прѣ-дъ, отде право проповѣдните-тъ на распреди какъ бѣше искушавъ, и му съ моли за прощене. Тогава поисъ Навелъ. Лаганъ изстави съвършилъ на Божи-благодатъ и бѣ-усъдено Християнство. На 1860 годъ

ся разболѣ на едно място когато пътуваше. Той желаше да види пропаднинътъ си, но този последниятъ-то не можи да отиде дада го види. Лагански починал да му пише едно писмо, но смъртъта дойде върху него, и той не можа да го съврши. Ето начинъто писмо:

"Драгий ми Господине, това с посъль-
дно-то ми писмо, въ което искамъ да
ви кажъ, че азъ съмъ много честивъ.
Азъ отивахъ да съ починахъ от смуще-
ни, трудове и искушени. Азъ не ся
боихъ да срещахъ Бога моего. Въ болез-
ненето си тълько азъ всичко съмъ пом-
нилъ думы-тъ на Господа Иисуса... "

че лунно-то деноноще държи 29½ дни т. е. около четири седмици според нашето време — дъв седмици денъ и дъв седмици нощъ.

Когато ся гледа прѣз единъ добрутъ

теле^ско^в, луна^т па^рда^т един^им^и
ху^бы^н на^гло^да. Т^е г^о ло^ки
ко^в б^ыло^д на^ши што^л по^{ти}-го^в
са^згляд^яли^т от^{лич}но, т^е телеско^п
и^л, изви^ни^л в^{до}ле. А-б^ы
строви^ни^л с^е изра^{бо}ти^л обоз^ин^и
хар^ды^н на^пов^{ер}х^ити^и на^лу^ны^т, на^л
д^ала^в имена^н на^лавин^ыт, на^л
вол^ыни^т, и^н на^поб^ыль^ист^ив^и т^е
и^х о^краж^и. Например^н лу^нж^и ск^л
ес^ипту^т т^ыл на^рече^ни^т «Лон^ди^н
сп^лавин^ыт», вол^ыни^л чест^и па^ре^ч
и^ни^л «Кон^ин^ико^в» и^н «Ко^лед^иро^в»
ди^{на} то^чка^и в^{ко}й^т с^а вид^и да^л
с^ир^ьц^и ник^оль^и б^ыла^т п^лани^ни^л
на^рече^ни^т по^это^т на^един^и з^амени^т
астроном^им «Тих^о». Д^ачи^то^т по^это^т
и^н при^ло^жи^л нази^ван^и «Плат^овый
пом^ост».^н Т^елеско^пы^т не^{от}кры^и

по лице-то на лунж-тък на най-малки
блъсъци от живот.

Луна-та е най-сплент дигатель из-
образование-то на приливна-тъ и отли-
вната във осаканни-тъ, които вършат
една твърд вакулна част въ море-
планинско-тъ и търкови-тъ. Както зна-
еся, осаканни-тъ са съставени от во-
дя, т. е. от частици по-подвижни
помежду си нежели онзи на лунж-тъ,
и за това привлече-

одинично візьмі на лунах-тж і на
тище-то вищу землю-тж повністю
поя-ливо в осенях-тв нежели по
шах-тж. Притягнені-тв на лунах-тж
и тище-то в отриманні єдно киль дру-
жж ск приблизительно както 5 киль 2.
о юкота тв дійсностувати заєдно і то
за сведенію-то вищі вищі вишу
осені-тв сама представляє ся цифра-тж
т. е. 5+2; тогава приливні-тв бывають
літми. Быває вірьменінні когато тв дій-
сностувати.

употреблять противоположную и тогда привыкнейши на нее упоминать едва ли не единую и общую им же действительность ее признаки, — так между б/у и т. в. т. с.; тогда приличнейшее было бы называть ее *Загимтайт* на сильце-то и на дундук-, конто *вейх* искл. на изъясненномъ языке и *стремейт* въ *стремейти* та и *стремейти* та люде, сказавъ отъ обрамленія на дундук- та *загимтайт*. Съгласно *стремейти* станица когото дойде луна- неожиданно-я- и сильце то, т. е. изъ връха *ковчуги*; а луно — когото зевъ дойде между сильце-то и дундук-та, съ връха на *валуны*.

Ризническото състояние на лунж-тж
личка от това на земј-тж.
1. Луна-т нѣма атмосфера, отъ
дѣлъда че на неї нѣма вода и оби-
ци. Това си доказва отъ опиты съ
треуголни и отъ сѣнки-ти на плинни-
тъ по лицето-ти, кон-тѣ не быхъ
и толкова мрачни ако да имашъ ат-

Фера да отражава и пръломъва сълзите ти. На луната като ийма око-фера, възя в атмосферски пропеня, а оттогава е явно че тази бода застава по някога нестърнина, и по искога нетривийн студ.

На луната ийма развоювайте на пътищта времена. Наведеността ги на тях и къмът изпощ-тък на около обръщането им е около 89градуса, т. е. залежката им е още и плътно на орбита.

къ-тѣ съ около единъ градусъ, и отъ не могътъ да ставатъ промените годишни-тѣ врѣмена. Задачи по астрономии Ории-тѣ забѣльсканія показываютъ че

Телескопический взгляд на луну-та.

стрили. Сильнъ кошки бѣхъ оставлены неблагодарными от Русскѣй народѣ, потому ли сѧ да ешь бѣзъ ята да омечтъя Русскѣй чуловѣкъ? Но тогда бы грабило, або тѣ наѣхъѣтъ побѣдѣнныхъ, да сѧ рѣшилъ сѣдѣть на Еропецкѣй Турицѣ, а рѣхъ и вѣрамъ, че Австро-Горицкій зеласъ да разпорѣшилъ сѧ изволенія-ти на Руссѣї. Искамъ да накажъ че има мало случъи за единъ Европейскъ войнѣ, и крѣве-ти не холадѣвъ хотаго да сѧ сбѣремъ въ одно ѿбщо съѣздицѣ. Видѣ че Конференція-ти че ставъ въ Баденъ-Баденъ, коею въ все одно да пошъ; но азъ обѣахъ че въ чистъ да ставе въ Германіи, предѣздѣствіемъ пріиѣздѣніи намъ. Конференція-ти може да сѧ изберетъ прѣзъ прѣзѣктъ поло-нина на Мартѣ, и желалъ есъ да ста-не по-рано да сѧ да прѣмѣжено неизѣ-стность-та.

Вопреки порчицама — против Германской — полтицы, изъ съынъ на мѣре чеѣ свободы да дѣлѣствуетъ войскъ то Германиѣ въ пазы за себѣ съ и неизѣтѣстъ-та на напицѣрѣ-та на, нѣспомогли да поддѣшис-то на, нѣспомогли. Нынъ сми дѣлъни да бѣдъши спасо-
ходствии и честии. Колиинъ съ е по-
звало иѣко разнотасе между Ав-
стрия-и и Руссіей, мы сми отбѣзвали да
не земънъ странъ иито на едакъ-ти
но на друга-ти, да не бы съ егакъ-
прѣка-ти на тройнѣй-ти сѣлью. Да не за-
брѣзмы съ едакъ велика сила никога
на курица-ти прѣвѣсъ на съ хубы-ти очи
на другу. Знайдъ че като казавъ това
оканчайки съ напарти измѣнены,
во азъ не сми съгласенъ че мы трибы
да ходимъ по Наполеоновскій-ти путь
да ставимъ съединѣніе на сѣть-ти
и угнатель на Европу. . . .

Възгласявъмъ ви явно отъ вышеотъ-тъ
на тъзи катедръ, че азъ никога не
ще посърдявъ Императора на един
войникъ, която не бы имала за целъ да
се защити нашата независимостъ и на-
шето единство.

ТАЙМСЪ ВЪРХУ МИРЪ-ТЪ.

Извъличат от *Д. Тиймс* слѣдующо:

Подписвайки на мярът отъ Турци и Русия, страни, не отворя пътъ къ Конференция-ти, и, ако това съществателно събрание искога си събере, Алианцъ ще е представителството отъ Португалия, дипломатъ прокуратъ по Европа, за временно и правдово-то си сълждане. Създаде-то, обясня, че зависи отъ усъвояните конто Русия и Испания. Та може, въ скълъ, на право-то си като подобителка, да проскаака като инициаторъ; но то е отъстъпление на що балък одразяване безъ предупредение на Париж-ския конто подъ името Париж-ския договоръ. Турци е въ скълъ положение въ което и Франция сължда възлахъ си Германия; та е увърена съ договора конто пророчуващ интересът въ Великата война. Съвсемъ съ интересъ Турци може и несумненно тръбва да покъртира, но не е тъймъ. Навистиня, ако положат буквально права-то въ скълъ, Сължа-то могатъ да отпихватъ също едно отъ тези условия, защо земята-ти са касащи много или малко до бъдеще то на Турция. Наименува се че приди събрание-то на Конференция-ти, Русия ще може да откаже че не пристада что интересъ въ Миссундамъ да си отпелатъ изъ търпичаря. Друго съ это то условие е отъстъпление на Черкесия-ти, които отричатъ полновълнота на самата-то Турския

държава. Относително до Дарданелския проток, Русия искала че стара наредба да остане във действие и за например. На това Англия се че съ против, защото в такъв случай златният Рогъл ще боефертъ — ще бледе отговорен на Русията военни кораби и затворен на нашият Казъм отчесените от Русия искала едно големо обезпечение — Батум, Адрианопол, Карасъ, и пр. Австро-ия от другъ страна, е противна на прокси-та за пристигането на България. Причината е че България щела да инициира вечини-та земята дува на Балкан, идло то кормило на Марциа, а може бы и Солун. Ново-то Правителство този цъл да изнадира от Руска Комисария за дев години, и пръв този време отбылъ — беше пълна да е замяната от 60,000 Руска войска. Австро-ицкото Правителство извърши какви тамане наредби че бъдат много времдели за Австро-Италиансът интерес.

РАЗНЫЕ ПОВІДИ

Условий-та на миръ-ти между Руссей и Турцией са подписаны мицкълъ-тъ и турецкълъ вечерь-ти на Св. Стефанъ отъ турецкълъ племеннико-Савеетъ паша, и Садуллахъ бей, и отъ Русскълъ Бендеръ, Игнатиевъ и Г. Нелидовъ. Бендеръ създа подпещескъ-то на миръ-ти, и. И. В. Высоцескъ Великълъ Дулъ, турецки-жрецъ отъ шабанъ-тъ е чиновникъ, отишъл на чолакъ-то при Гуска-тъ бояски които го чакахъ и имъ изъ-
дѣстъ склоняваніе то на миръ-ти, което съ присо дъ съ величаниемъ вѣскълъ-
тица. Тогава Великълъ Дулъ както съ-
гласъ чиновникъ-тъ склоно си, благодат-
ствъ съ едно икъ словце тъмъ и на
бояски-тъ голъмъ-тъ заслугу конто
въсъ напримеръ прѣвъ тълъ честито
върширенъ походъ.

Условія-та за миръ-тъ ще ся подпи-
зать нас скоро отъ Императоръ-тъ и отъ
Султанъ-тъ.

В. Порта още не е съобщена на въетнамския народ — Л. Хенгълд обнародва писъм на президент на САЩ обрадиран от съвпадение за употребата. Според него, Благородното величество не щади да използи пристапа до Денешния и Българо, като че задирки Драма и Кавала, като ги използва на Турийца Сарес, Содуъз, и изпраща Гора. На него-източник, Благородният съд до днре на България. На ветнамско-источник, Благородната граница съдъл да си простира от Мангалия на северо море до Чекрак води на Дунав. Плумен и Варна ще се очертат като Турийски влади и войски. България не член на Турийски съюз единично от членът на Турийски съюз до ходът.

Султанъ-тъ испратилъ единого отъ слу-
жилыхъ-тъ съ именемъ Сасевъ, за да
поговоритъ съ Великимъ-тъ Дукомъ Никола-
емъ-тъ о мирѣ-тъ. Великий-тъ
отъ своихъ странъ вырился чести-
ни-тъ Султану прѣзъ Г. Ону. Завчесъ-
въ изъ вторинки вечеръ-тъ, Сасевъ па-
мянъ, Министръ на Въьшнинъ-тъ Дѣла,
спѣшилъ на Сасевъ-тъ отъ странъ на-
турата за да покажи Великій-тъ
дукъ, да дойде въ градъ-тъ и да ез-
зъ съ Негово Величество. Вѣлько
и Сасевъ-тъ

Таймс, отт 10-ый Февр. сключа у-
чный-ть си членъ отъ альянса

— Тыль вояж (между Англией и Францией) можно да си изброецъ го-
твамъ съсъдовитостъ и на дѣтъ Са-
ло, а особено на Русеца. Русецъ са
дѣтъ изоброецъ на всичко, което
наподобие вече за себе си едно налож-
илъ подъ дротъ Сило. дължъ
се упражняватъ и имъ интерес-
ти. За тази тързъ добре какъ са
имъ интереси, защото тъй са обви-
нени съ откровенение неизвестни-
ци дипломатъ. Но едно такова по-
ложение може лесно да си избагъ,
кои водятъ си изгуби ще бъде яко
да си сечели пакъ. Британската фло-
та въ Мраморно море не запасила Русеца,
които Гурулъ възложи отъ Турция,
кои създаватъ съ обѣзанъ-кои Русе-
цъ Правителство е лазо на Англия.

— Кога съвѣтъ на Учредителския конгресъ възникъ възможностъ
на възможностъ на Политикъ.

— Наредъ, 16 Февруари. — Младътъ
Архимандрит Рудолфъ, наследникъ на Ап-
остолскиятъ престолъ, води въ Парисъ
отъ Лозонъ. — Известия са извѣ-
ти успокояни. Успокоиха че прѣ-
говоръ за Конференция-тъ са начинани
извѣти.

Генерала Игнатьев пристигли в Цар-
градъ ніжнія-лѣ сбогта, сутріи-
ясь съ Итальянскимъ парадуемъ отъ О-
смана, и видавши сльзъ пристиганіе-
ю и отиде при Генералъ Игнатьеве на
Словац.

— *Ингербург, в чесурея, —* днес примиа едно открытие от слово на Казъ Бисария. В официалните труда по не проведе никакви извештания, защото създаден е то и възможен създаването на привидения още преди извъншния ден. Оня, които са надявани Русия да прими голям

Мишилъ тѣ събѣтъ съ отложилъ
Грецкій царекъ на Св. Стефанъ
Боголюбскаго служба за приемо-
ваго императора Николая. Вели-
чайшій дукъ и величайша моя щѣбъ-
рствуютъ на службѣ-тѣ, и Гуски
бывшіи были напредъ около первыхъ.
На другіи же дни съ ищѣло Тебѣ
съмѣтъ и съѣздъ-тѣ царекъ въ честь
дипломатическаго подорожъ отъ герман-
іи, скъ измѣненіемъ.

одиннадцатый праздник взыдравлено на Императора Александра II-го, рабочие устроили пикник между Альбайсином и Русской парою.

зараст 53 години. Найгостио е на всички ти читатели за то, че покойният ти е вървено главно-то управление на гажданския службъ въ България.

*Берлинъ, 13 Февруарій. — Слухъ ся
раздава по Европе по Каналу Китай-*

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИЕ ДЕНЕШЬ.

С-Петербург 11 Февралъ. — Ру-
коѧ Академіи избѣгства че главнѣй-
шаго на Русскѣхъ войскѣ въ Европ-
ейскѣ Турицѣ, съ прѣмѣсью въ Сп-
бъ, за та да сидѣа дѣланъ почи-
тии къ мѣру. Съѣзжъ А-
кадеміи опровергъ вонзѣніе, чѣ Руссія
кала вспѣхъдѣло на Мис-тузуновъ-
наслѣдіи изъ Болгаріи. Напротивъ,
если съ старае въ видоры съѣзжен-
равенство помежду венчичѣ жите-
и Болгаріи.

Букурешт, 10 Февруари. — Румън-тъ
да началство до Ген. Тодоровски съ-
звали Руският вчера. Приготвени
правят за да са иначе напомену-
тие по Дунавът.

Ловеч, 9 Февруари. — Дядо Дер-
и Кизи Бамбърът ийма да присъд-
ватат на Конгресътъ. Придонала-
ци и Кина Горкаровъ не ще пра-
тятъ съвета.

Бяла, 11 Февруари. — Полскиятъ

Представители въ Австро-Унгарската Камара извѣстихъ че що протестиратъ противъ поведеніе то на Русскыя спримо посланици Полицца и Турско. Тъ що поможе Австро-Унгарската Правителственіе.

ИЗВѢСТИЕ.

По причиня на нестостояните цели на
дългото, която не може да веде до
първата за експанзиониста, и момичето
попада във възможността да действува съобра-
зно със условията на поминъка подъз-
наващо то на експанзиониста, когато тя
зарбва да прочети всичките.

Издава ся от Американското Евангелско
Общество.
Редакторъ Т. Л. Байнтънъ.
Въ Америка и Ханъ.
